

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. dubna 2018 samosoudkyní
Mgr. Ladislavou Lužanovou

takto:

Obžalovaná

Ing. Alena L [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, soukromá podnikatelka, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres
Kladno, fakticky bytem [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED],

s e podle § 226 písmeno a) trestního řádu

z p r o š ť u j e

obžaloby pro skutek, že

dne 25. 3. 2012 na přesně nezjištěném místě, v úmyslu se neoprávněně obohatit, jako zástupkyně společnosti K [REDACTED] a.s., IČ: [REDACTED], bez vědomí a souhlasu Miroslavy J [REDACTED], nar. [REDACTED], uzavřela jejím jménem u společnosti Kooperativa pojišťovna a. s., Vienna Insurance Group, IČ: 47116617, se sídlem Pobřežní 665/21, Praha-Karlín, pojistnou smlouvu o životním pojištění „Perspektiva“ č. [REDACTED], kterou v kolonkách podpis pojistníka a podpis hlavního pojištěného za Miroslavu J [REDACTED] jejím jménem podepsala, čímž Miroslavu J [REDACTED] zavázala proti její vůli k pravidelnému měsíčnímu hrazení uzavřené pojistné smlouvy o životním pojištění ve výši 900 Kč, a to do věku 60 let pojištěného, a dále takto jednala s úmyslem a vědomím toho, že od společnosti K [REDACTED] a.s., IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], neoprávněně obdrží za uzavření smlouvy provizi ve výši 10 395 Kč, přičemž, aby takovou provizi získala, musela za Miroslavu J [REDACTED] uhradit první částku pojistného, což také udělala, provize jí byla vyplacena, a tímto jednáním způsobila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Markéta Kolandová

poškozené společnosti K [redacted], [redacted] a.s., IČ: [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], přímou škodu ve výši 10 395 Kč a dále poškozenou J [redacted] ohrozila na jejích právech mimo jiné vymáháním neplaceného pojištění a zavedením jejího jména do registru dlužníků,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, v souběhu s přečinem poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně podal obžalobu na obžalovanou Ing. Alenu L [redacted] pro přečiny podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku v souběhu s přečinem poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterých se měla dopustit skutkem popsáným ve výroku tohoto rozsudku.
2. Ve věci bylo již třikrát rozhodnuto, přičemž z podnětu odvolání obžalované byly rozsudky Okresního soudu v Kladně ze dne 24. 5. 2016, 11. 10. 2016 a 11. 4. 2017 Krajským soudem v Praze zrušeny a věc vrácena soudu I. stupně, přičemž naposledy usnesením ze dne 10. 8. 2017, č. j. 12 To 222/2017-475, bylo uloženo, aby věc byla projednána v jiném složení senátu, aniž by nařídil provedení dalšího dokazování, když vadu rozsudku shledal v nedůsledném hodnocení provedených důkazů, které nemůže provést odvolací soud, a v nesprávné aplikaci trestního zákoníku.
3. Vzhledem k tomu, že státní zástupce a obžalovaná souhlasili se čtením podstatného obsahu protokolu o hlavním líčení, včetně v nich provedených důkazů, nebylo hlavní líčení provedeno znovu.
4. Předně je třeba uvést, že okresní soud v předchozích hlavních líčeních provedl všechny důkazy, které jsou pro posouzení věci podstatné, a doplnil dokazování tak, jak mu bylo uloženo odvolacím soudem. Z těchto důkazů, které již nijak nedoplňoval, vycházel soud při svém nynějším rozhodnutí.
5. Obžalovaná Alena L [redacted] v přípravném řízení k věci nevyprávěla. V hlavním líčení pak popřela, že by se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu. Uvedla, že se s poškozenou J [redacted] seznámila v srpnu 2011 přes svou sestru, hned při prvním setkání se jí poškozená jako finanční poradkyně dotazovala na sjednání hypotéčního úvěru pro sebe a svého přítele. Na společné schůzce s poškozenou a jejím přítelem, která proběhla asi do týdne, detailně probrali podmínky úvěru. Vyplnili žádost o úvěr a souhlas se zpracováním osobních údajů, a obžalovaná jim předala formulář potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu zaměstnance. Ještě ten den donesla vyplněnou žádost o hypotéční úvěr na Českou spořitelnu, která prověřila bonitu žadatelů. Hypotéka nakonec nebyla sjednána, a to proto, že si poškozená s přítelem nevybrali žádnou nemovitost a později se rozešli. Na první schůzce také poškozená a jejímu příteli nabídla sjednání životního pojištění, povinného ručení a jiných produktů, s čímž souhlasili. Domluvili se na uzavření povinného ručení, k tomu od nich získala veškeré podklady, tj. rodné číslo a údaje k vozidlu. Na dalších schůzkách pak pro poškozenou a jejího přítele sestavovala modelace životního pojištění, předložila jim několik variant. S přítelem poškozené se nakonec domluvili na tom, že si to sám zařídí u své stávající pojišťovny. Poškozená, s kterou se mezitím staly blízkými kamarádkami, souhlasila s uzavřením smlouvy o životním pojištění a společně vybraly nejvhodnější modelaci. Poškozená jí nadiktovala potřebná data, tj. rodné číslo, číslo občanského průkazu, jeho platnost, místo narození, adresu a údaje oprávněné osoby, tedy svého otce, včetně informace o příspěvku zaměstnavatele. Společně také vyplnily zdravotní dotazník, kam poškozená uvedla

jméno svého praktického lékaře. K podpisu smlouvy při této příležitosti nedošlo, protože poškozená spěchala, proto se domluvily se na tom, že celou složku se smlouvou poškozené pošle po své sestře. Následně se dozvěděla, že smlouvu, kterou poškozená podepsala, její sestra polila nemrznoucí směsí, proto poškozené po telefonické domluvě osobně předala druhou, totožnou složku a s poškozenou se domluvily na tom, že jí podepsanou smlouvu a další písemnosti hodí do schránky. Ty také ve schránce po svém návratu našla, podepsané, a předala je svému zaměstnavateli. Popřela, že by smlouvu za poškozenou podepsala ona. Připustila však, že osobně neviděla, že by poškozená J. [redacted] smlouvu podepsala. Za tuto chybu, tedy za to, že nebyla přítomna u podpisu smlouvy, byla potrestána svým zaměstnavatelem K. [redacted] – [redacted] a. s. Popřela rovněž, že by si kdy pořizovala kopii občanského průkazu poškozené, k uzavření povinného ručení údaje o občanském průkazu nepotřebovala, neměla ani k dispozici kopírku. Smlouvu uzavřely 25. 3. 2012 s počátkem od 1. 5. 2012. Počátek byl odložen kvůli příspěvku zaměstnavatele. Obžalovaná dále uvedla, že po nějakou dobu nebyla s poškozenou v kontaktu, dovolala se jí později až v létě, neboť zjistila, že má poškozená dluh na pojistném. Nabídla jí také možnost smlouvu zrušit, avšak toho poškozená nevyužila a požádala ji, aby pojistné za ni zaplatila. Protože to byla kamarádka, obžalovaná dne 4. 7. 2012 ze svého účtu převedla dlužné pojistné ve výši 2700 Kč. Obžalovaná rovněž uvedla, že jí byla vyplacena v dubnu 2012 zálohově provize za sjednání této smlouvy ve výši 10.395 Kč. Uvedla také, že smlouva nenabyla platnost, protože klientka neuhradila pojistné do měsíce tak, jak má být. Pokud by měla v úmyslu podvodně získat provizi, zaplatila by již v březnu první splátku 900 Kč, a ne až v červenci tři splátky ve výši 2.700 Kč, a to ještě ze svého účtu. Obžalovaná popřela, že by sjednávala či připravovala penzijní připojištění otci poškozené, protože neměla oprávnění penzijní připojištění sjednávat, žádné návrhy se ani pro takové pojištění nevyhotovovaly.

6. Obžalovaná založila do spisu vzory žádostí o úvěr, souhlasu se zpracováním osobních údajů a důvěrných informací od České spořitelny, a. s., k pojistné smlouvě o životním pojištění PERSPEKTIVA podle sazby 7 BN pak žádost o zavedení či změnu příspěvku zaměstnavatele na smlouvu o soukromém životním pojištění, dotazník na zdravotní stav pojištěného, soubor pojistných podmínek pro životní pojištění, vzor pojistné smlouvy o komplexním pojištění vozidla, z nichž je zřejmé, jaké údaje jsou potřebné k uzavření jednotlivých smluv. Předložila také originály potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu zaměstnance na jméno Jakuba T. [redacted] a Miroslavy J. [redacted] na formulářích České spořitelny, a. s., jejichž kopie jsou založeny na č. l. 140-141 spisu. Předložila také přehled výsledků za říjen 2011 a za duben 2012, v nichž je patrná registrace pojistných smluv na povinné ručení svědků T. [redacted] a J. [redacted] a na životní pojištění poškozené J. [redacted], historii plateb ke smlouvě o životním pojištění [redacted], a informaci o platbě pojistného, z níž je patrné, že dne 3. 7. 2012 bylo zapláceno pojistné v celkové výši 2 700 Kč z účtu [redacted] vedeného na jméno obžalované.
7. Svědkyně a poškozená Miroslava J. [redacted] v přípravném řízení v podstatě shodně v hlavním líčení uvedla, že se blíže s obžalovanou seznámila na podzim roku 2011, protože potřebovala pojistit auto, a v místě bydliště obžalované jejím prostřednictvím skutečně uzavřela pojistnou smlouvu na povinné ručení ohledně svého osobního motorového vozidla i vozidla svého přítele. Potvrdila také výpověď obžalované v tom směru, že při této příležitosti jí obžalovaná nabídla uzavření smlouvy o životním pojištění a že si nechala od obžalované zpracovat návrh. Po konzultaci však zjistila, že taková smlouva není pro ni výhodná, což sdělila obžalované s tím, že žádnou smlouvu tohoto typu s ní tedy neuzavře. V hlavním líčení pak uvedla, že životní pojištění již v té době měla uzavřené, a že se obžalovanou domlouvali na možném penzijním připojištění, a právě k tomuto jí obžalovaná předala návrh, který po konzultaci s právníkem odmítla. Dále uvedla, že na jaře roku 2012 jí byly zaslány dvě písemnosti od pojišťovny Kooperativa, ve kterých byla vyzývána k úhradě dlužného pojistného životního pojištění v celkové částce 1.800 Kč. Na základě toho ihned kontaktovala obžalovanou, která jí

ujišťovala, že žádnou smlouvu tohoto typu jejím jménem neuzavírala. Proto zašla do pojišťovny, kde si nechala předložit kopii smlouvy o životním pojištění znějící na její jméno, a z té zjistila, že osobní data uvedená ve smlouvě jsou skutečně její, ovšem podpis na smlouvě nikoli, a že smlouvu sjednala obžalovaná. Proto ji opětovně kontaktovala. Ona se jí do telefonu doznamenala, že smlouvu jejím jménem uzavřela, a omlouvala se s tím, že vše dá do pořádku, a doporučila jí, ať neprovádí žádné platby. Poté jí přišly z telefonního čísla obžalované jednak omluvné SMS, s vysvětlením, proč k tomuto jednání ze strany obžalované došlo, jednak se podívovala nad tím, že na ni poškozená podala trestní oznámení, a také jí vyčítala, že to neměla zapotřebí. Poškozená za několik týdnů opětovně navštívila pojišťovnu, aby se přesvědčila, zda je skutečně vše vyřešeno a zda byla smlouva zrušena, jak obžalovaná slíbila, ale zjistila, že smlouva je stále aktivní a že obžalovaná uhradila dlužné pojistné ve výši 1.800 Kč. Až po další době v pojišťovně zjistila, že smlouva byla ze strany obžalované ukončena. Poškozená dále uvedla, že obžalovaná měla k dispozici její osobní údaje, neboť při uzavírání smlouvy o povinném ručení jí poskytla ona i její přítel své občanské průkazy, přičemž obžalovaná si poříдила jejich kopie, a to obou stran. Měla tak k dispozici nejen čísla občanských průkazů, ale veškeré osobní údaje z občanských průkazů. Při uzavírání této smlouvy také obžalovaná viděla její podpis. V SMS zprávách, které jí přišly z telefonního čísla obžalované, jí obžalovaná přiznala, že to ve spěchu a stresu podepsala za ni, to jí přiznala i při telefonickém rozhovoru.

8. Pokud jde o okolnosti uzavírání smlouvy, k nimž byla poškozená Miroslava J. [redacted] znovu vyslechnuta, uvedla, že nikdy obžalované nepodepsala žádný doklad, který by souvisel se smlouvou o uzavření životního pojištění, ale pouze smlouvu o pojištění vozidla, které chtěl i její bývalý přítel. Uvedla také, že s obžalovanou jednali ještě o hypotéce. Udělali dokonce nějaký návrh, ale hypotéku si nakonec nevzali. Pokud si od svého zaměstnavatele poškozená nechala vystavit potvrzení o výdělku, uvedla, že to bylo na žádost obžalované v souvislosti jednáním o hypotéce, s životním pojištěním to nijak nesouviselo. Poté, co jí byl předložen k vyjádření dokument nazvaný „potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu zaměstnance“, který předložila obžalovaná, potvrdila, že je to skutečně potvrzení o výdělku, které si nechala potvrdit od svého zaměstnavatele. Poškozené byly v souladu s pokyny obsaženými v prvním zrušujícím rozhodnutí Krajského soudu v Praze předloženy k vyjádření dokumenty, a sice „ukončení pojistné smlouvy“ na č. l. 342, „zkrácený dotazník na zdravotní stav pojištěného“ na č. l. 346. K tomu poškozená uvedla, že na těchto dokumentech nejsou její podpisy.
9. Pokud poškozená Miroslava J. [redacted] měla na základě požadavku Krajského soudu v Praze, obsaženého v rozhodnutí ze dne 24. 8. 2016, znovu popsat okolnosti uzavírání smlouvy, vypověděla znovu tak, že se s obžalovanou bavily někdy na podzim roku 2011 o životním pojištění s tím, že vytvoří nějaký návrh společně s penzijním připojištěním. Pak od obžalované po nějaké době, snad na podzim, dostala jen návrh penzijního připojištění, který si vzala k prostudování a předložila jej rodinnému právníkovi, který jí řekl, že je to nevýhodné. Návrh tedy vrátila obžalované s tím, že to nechce, což obžalovaná respektovala. Pak někdy v dubnu 2012 začaly chodit na její trvalou adresu, kde však už nebydlela a kde bydlel pouze její bývalý přítel T. [redacted], složenky na její jméno. Když jí přišla druhá obálka, tak se za ní bývalý přítel zastavil a předal jí je, ať s tím něco dělá. Mají dobrý vztah doposud. Zjistila, že je jde o životní pojistka, což jí bylo divné, protože si nikdy nic neuzavřela. S bývalým přítelem zašli do Kooperativy, kde jí předložili smlouvu o životním pojištění s tím, že sjednatelem je obžalovaná. Té telefonovala, protože se jí to dotklo. Ještě předtím, než do pojišťovny šla, obžalované volala, jestli neuzavřela tu životní pojistku, načež jí obžalovaná řekla, že nikoli. Když zjistila, že ji obžalovaná uzavřela, znovu jí volala, načež jí obžalovaná poslala dvě SMS zprávy, jejichž text je uveden níže. Poškozená chtěla po obžalované, ať smlouvu zruší, na poškozenou si písemně stěžovala v K. [redacted] v Brně, když věděla, že nadřízeným obžalované

v Kladně je její otec, proto stížnost nechtěla zaslat do K [redacted] v Kladně. Odepsali jim, že obžalovaná pochybila a začali se tím zabývat, protože smlouva nebyla pořád ukončena. Jediné, jak se mohla bránit, bylo podání trestního oznámení, o čemž obžalovanou informovala. S obžalovanou si ještě následně telefonovaly, při tom se obžalovaná přiznala k tomu, že smlouvu vytvořila a že ji za ni podepsala. O tom, že obžalovaná posílá částky pojistného místo ní, nevěděla, to jí obžalovaná sdělila až v SMS zprávě. Od té doby s obžalovanou o tom nekomunikovala, ani nechtěla, později si změnila telefonní číslo.

10. K tomu, jak konkrétně byla jednáním obžalované dotčena, uvedla, že došlo ke zneužití jejich osobních údajů proti její vůli, že měla obavu z vymáhání dlužné částky ze strany pojišťovny a zapsání do centrálního registru dlužníků. Měla totiž v úmyslu požádat o hypoteční úvěr na koupi bytu, ale protože musela řešit fiktivní smlouvu o životním pojištění, hypoteční úvěr si nevzala
11. V doplněném dokazování po prvním rozhodnutí Krajského soudu v Praze soud opatřil od poškozenej SMS zprávy, které jí byly zaslány z mobilního telefonu obžalované, které si uložila. Poškozená Miroslava J [redacted] v hlavním líčení uvedla, že telefon již nemá, ale SMS zprávy si vyfotila a jejich fotografie uložila do počítače. Dne 3. 7. 2012 v 13:58 hodin jí byla zaslána zpráva s textem „Smlouva je ukoncena, neni tam zadna platba (uhradila jsem to z uctu). Prijde ti potvrzeni, chyba je na me strane, ve stresu a spechu jsem ji podepsala, at to mas platne. Omlouvam se za komplikace, a je mi jasne, ze na me budes nasrata. Nikdy jsem to neudelala a ted se mi to vratilo“. Dne 13. 7. 2012 v 17:30 hodin jí byla zaslána zpráva s textem „Dekuji ti, nestaci ti omluva za chybu, to, ze na me das trestni oznameni, je bajecne. Zadnou ujmu nemas. Citim se opravdu o hodne lepe. Doufam, ze ti to udelalo dobre“. Text těchto zpráv je také zaznamenán v úředním záznamu ze dne 27. 7. 2012 s tím, že je poškozená předložila k nahlédnutí ve svém telefonu policejnímu orgánu, který provedl jejich přepis. Tyto SMS zprávy jí byly zaslány z telefonního čísla [redacted], které měla poškozené ve svém telefonu označené jako „Alenka L [redacted]“. Právě toto telefonní číslo uvedla obžalovaná jako své kontaktní policejnímu orgánu při podání vysvětlení dne 26. 7. 2012. Tato skutečnost podporuje tvrzení poškozené o tom, že obžalovaná s ní právě z tohoto telefonního čísla komunikovala.
12. Svědkyně Markéta B [redacted], sestra obžalované, v přípravném řízení i v řízení před soudem nevyužila svého práva nevypovídat, a uvedla, že slouží u Policie ČR s poškozenou Miroslavou J [redacted] od roku 2008. Potvrdila výpovědi obžalované a poškozené o tom, že jejím prostřednictvím se poškozená seznámila s obžalovanou někdy v roce 2009. Od obou věděla, že se později poměrně intenzivně stýkaly, protože měly stejnou zálibu v chovu psů, navštěvovaly se. Jejich vztah hodnotila jako kamarádský. Uvedla také, že obžalovanou jako finanční poradkyni, která se zabývala zprostředkováním pojistných smluv a hypotečních úvěrů pro společnost K [redacted], dceřinou společnost Kooperativa a.s., požádalo několik jejích kolegů o spolupráci, když přišla nabídka na příspěvek zaměstnavatele z FKSP na životní nebo penzijní pojištění, a využili možnosti zřídit si pojištění u ní. Dále uvedla, že v roce 2012 jí obžalovaná požádala o předání smlouvy poškozené J [redacted], na které udělala křížky v místech, kde jí bylo třeba podepsat, s tím, že jí poté podepsanou má přinést zpět. To také učinila, poškozené smlouvu předala a následně jí podepsanou uložila v kufru svého vozidla. Vzhledem k tomu, že se jí v kufru vylila nemrznoucí směs, došlo ke znehodnocení také těchto písemností, o čemž telefonicky informovala obžalovanou, a politou smlouvu předala druhý den v práci poškozené. Ta to již očekávala s tím, že je dohodnutá s obžalovanou na dalším postupu. Uvedla také, že ještě před tím poškozená z jejího telefonu zasílala SMS zprávou své údaje, včetně rodného čísla.
13. Svědek Petr K [redacted], kolega obžalované, uvedl, že byl u telefonického rozhovoru, který vedla obžalovaná s poškozenou v autě přes hands free při pracovní cestě na školení. Dělal to na něj dojem, že dořešují pojistnou smlouvu a řeší platbu, která nebyla zaplacená. Neví, zda šlo

o první pojistné. Rozhovor končily s tím, že si ještě zavolají. Uvedl také, že je potřeba zaplatit první splátku pojistného, aby smlouva fungovala. Po předstření své výpovědi z přípravného řízení potvrdil pravdivost této výpovědi z přípravného řízení s tím, že si pro odstup času nepamatuje detaily, kde uvedl, že z hovoru bylo zřejmé, že obžalovaná a poškozená jsou kamarádky, a že dohadování mezi nimi se týkalo toho, zda má obžalovaná provést platbu pojistného za kamarádku a že ona jí pak ty peníze dá. Dělal to na něj dojem, že se jednalo o úvodní platbu, která je nutná k vlastní aktivaci pojistné smlouvy.

14. Z výpovědi svědkyně Jany V [REDACTED], kolegyně ve společnosti K [REDACTED] a. s., vyplynulo, že cestovala ve vozidle společně s obžalovanou a svědkem K [REDACTED] na firemní školení, přičemž byla v průběhu jízdy svědkem telefonního hovoru obžalované s nějakou ženou, zjevně kamarádkou, který vedla na hlasitém odposlechu a jehož obsahem bylo dořešení problému ohledně pojistné smlouvy. Nevím, zda již byla uzavřena či zda se měly dohodnout platby ke smlouvě, eventuálně dlužné platby ke smlouvě. Neví, k jaké dohodě došlo, neboť nešlo o její hovor. Ten byl ukončen přátelsky. Uvedla také, že poškozenou Miroslavu J [REDACTED] nezná, nikdy ji neviděla a ani s ní jinak nekomunikovala.
15. Svědek Jakub T [REDACTED], bývalý přítel poškozené J [REDACTED], v přípravném řízení vypovídal k okolnostem, za jakých se poškozená i on s obžalovanou seznámili, a jaké byly jejich kontakty. Potvrdil, že jim obžalovaná sjednala povinné ručení jejich vozidel, k čemuž jí oba předložili své občanské průkazy, přičemž obžalovaná si pořídila jejich fotokopie. Potvrdil také, že s poškozenou uvažovali o sjednání hypotéky na bydlení, a to za účasti obžalované, a že s obžalovanou diskutovali o možnosti sjednání životního pojištění, které bylo nutné pro sjednání hypotéky. Požádali tedy obžalovanou o vypracování návrhu, což učinila, avšak nepamatuje si, jej vypracovala pro poškozenou i pro něho. Chtěli se poohlédnout i po jiné možnosti u konkurence. K tomu však již nedošlo, neboť se mezitím s poškozenou rozešel, z toho důvodu o hypotéku z jejich strany nebyl zájem. Popřel, že by obžalované v tomto směru něco podepisovali, sjednávali závazně, apod. S poškozenou se rozešel v červnu nebo v červenci roku 2012, i poté spolu udržoval kamarádské vztahy. Ona jej po rozchodu informovala o tom, že proti její vůli byla obžalovanou uzavřena smlouva o životním pojištění na její jméno a že podpis na smlouvě není její. Je mu známo, že to celé poškozená s obžalovanou řešily, ale neví, s jakým výsledkem. V hlavním líčení pak uvedl, že žádné dokumenty od obžalované neviděl, vše, co se týkalo smlouvy o životním pojištění a podpisu této smlouvy, se doslechl od poškozené.
16. Svědkyně Václava H [REDACTED] uvedla, že se s obžalovanou poznaly před několika lety na cvičišti pro psy. S poškozenou byly kolegyněmi u policie, na dopravním inspektorátu v Kladně. Poškozená chtěla po jejich další kolegyni, Markétě B [REDACTED], aby jí domluvila schůzku ohledně uzavření pojištění a hypotéky se svou sestrou, tj. obžalovanou. Po nějaké době poškozená přišla za Markétou B [REDACTED] a sdělila jí, že je něco špatně ve smlouvě a že je něco třeba přepsat. Uvedla, že byla přítomna telefonickému rozhovoru mezi obžalovanou a poškozenou, který se týkal pojistné smlouvy, neví však, o jaké šlo pojištění, neví ani, na čem se dohodly. V přípravném řízení uváděla, že buď slyšela v práci, nebo byla přímo přítomna telefonátu, při kterém se obžalovaná a poškozená domluvily na tom, že obžalovaná za ni podepíše smlouvu a tu jí potom zašle domů, protože se nemohly dohodnout na termínu. Později se dozvěděla od poškozené, že na obžalovanou podala trestní oznámení kvůli nějaké smlouvě. Poškozená jí rovněž v práci sdělila, že chce, aby obžalovanou potrestali s tím, že přijde o práci, že ji chce zničit, ale důvod neuvedla. Obžalovaná na cvičišti připustila, že za poškozenou smlouvu podepsala, že se k tomu v práci přiznala a že za to byla potrestána, že šlo o falešný podpis na smlouvě, o kterém se obě dohodly. To bylo v době, kdy se poškozená rozešla se svým přítelem Jakubem.
17. Svědek Jiří J [REDACTED], otec poškozené, v hlavním líčení uvedl, že mu dcera telefonovala, jestli nechce uzavřít penzijní připojištění, že mu obžalovaná nezávazně napíše návrh. To mu

poškozená, které dal své iniciály, přivezla vyplněné. On s tím nic nedělal, protože takové pojištění nechtěl, žádnou smlouvu neuzavřel ani nepodepsal. Obžalovanou nikdy osobně neviděl.

18. Svědek Bc. Robert V [REDACTED], MBA, ředitel společnosti K [REDACTED] a. s. a nadřízený obžalované k dané smlouvě a okolnostem jejího uzavření sdělil, že tato nemá patřičné náležitosti, a tudíž nebyla řádně uzavřena. Potvrdil, že smlouvu uzavírala za společnost obžalovaná. Smlouva byla stornována na základě stížnosti v ní uvedeného pojistitele. Celá záležitost byla řešena s obžalovanou, která byla kázeňsky potrestána za to, že nebyla fyzicky přítomna u podpisu smlouvy s poškozenou J [REDACTED]. Byl jí zaslán vytýkácí dopis a uložena peněžitá sankce ve výši 10.000 Kč. V souvislosti s podanou stížností a s udělením tohoto trestu provedli důkladné šetření, jako v podobných případech, mimo jiné i další činnost poradce, zda nedošlo k jeho pochybení, a to i o rok zpětně. U obžalované žádné takové pochybení nebo něco závadného nebylo zjištěno.
19. Z kopie pojistné smlouvy o životním pojištění Perspektiva číslo [REDACTED] ze dne 25. 3. 2012 uzavřené na jméno poškozené, je zřejmé, že zprostředkovatelkou smlouvy byla obžalovaná Alena L [REDACTED]. Počátek pojištění, které bylo sjednáno do věku 60 let pojištěné s měsíčním pojistným ve výši 900 Kč, byl stanoven od 1. 5. 2012. Přílohou této smlouvy je zkrácený dotazník na zdravotní pojištění ze dne 25. 3. 2012.
20. Ze zpráv K [REDACTED], a. s., bylo zjištěno, že provizi za sjednání smlouvy dostane ten, kdo ji uzavřel, jakmile je zaplacen první pojištění, pojištěnec musí zaplatit nejméně 36 plateb, aby sjednatel nemusel provizi nebo její část vrátet. Pokud klient vypoví smlouvu v prvním roce jejího trvání, musí sjednatel vrátit provizi ve výši 100 %, v druhém roce jejího trvání vrací 50 % provize a při vypovězení smlouvy v třetím roce jejího trvání musí sjednatel vrátit 25 % provize. V daném případě obžalovaná obdržela provizi ve výši 10 395 Kč. Tato smlouva byla v červenci 2012 stornována, avšak ihned byla reaktivována, následně byla stornována k 1. 8. 2012. Po prověření všech okolností uzavření pojistné smlouvy č. [REDACTED] bylo zjištěno závažné osobní pochybení obžalované, jelikož pojistná smlouva nebyla řádně sjednána a podpis na smlouvě nepatří klientce, toto závažné selhání bylo s obžalovanou projednáno, byla jí vyslovena výtky a uložena finanční sankce. Obžalované byla odebrána provize ve výši 9 095,63 Kč. Tyto skutečnosti také vyplývají z vytýkácího dopisu a udělení sankce ze dne 27. 8. 2012, adresovaného obžalované. Pojistná smlouva byla okamžitě ukončena od počátku bez jakýchkoli závazků a pohledávek. Kariérový postup je možný podle počtu smluv a vypočítaných jednotek za smlouvy, v případě zrušení smlouvy se jednotky za takovou smlouvu do postupu nepočítají, resp. odečtou.
21. Dva podpisy na pojistné smlouvě o životním pojištění PERSPEKTIVA podle sazby 7 BN č. [REDACTED] ze dne 25. 3. 2012, podpis na zkráceném dotazníku na zdravotní stav pojištěného z téhož dne, podpis na ukončení pojistné smlouvy k datu 1. 8. 2012 a podpis na dodejce datované 20. 6. 2012 k upomínce k zaplacení dlužného pojistného ze dne 15. 6. 2012, byly předloženy k odbornému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví ruční písmo. Jejich mikroskopickým prokoumáním nebyly zjištěny znaky, které by nasvědčovaly na jejich padělání použitím technických prostředků a postupů (stopy po předkreslení, protlačení, obtažení, gumování či kopírování). První čtyři sporné podpisy, které jsou stejného druhu, podobného sklonu, rychlosti i charakteru, byly vyhodnoceny jako obtížně zpracovatelné, sporný podpis na dodejce typu parafy, je hodnocen jako velmi obtížně zpracovatelný. Porovnáním písma obžalované a poškozené s těmito podpisy nelze rozhodnout, zda sporné podpisy na pojistné smlouvě, zkráceném dotazníku na zdravotní stav a ukončení pojistné smlouvy jsou pravými podpisy poškozené, přichází v úvahu, že sporný podpis na dodejce je pravým podpisem poškozené. Za stávajícího stavu srovnávacího materiálu od obžalované nelze rozhodnout, zda sporné podpisy na pojistné smlouvě, zkráceném dotazníku na zdravotní stav a ukončení

pojistné smlouvy vyhotovila obžalovaná, k porovnání se sporným podpisem na dodejce byly srovnávací materiály od obžalované vyhodnoceny jako nevyhovující.

22. Z pojistné smlouvy o komplexním pojištění vozidla GLOBAL č. [REDAKCE], uzavřené dne 26. 10. 2011 mezi pojišťovnou Kooperativa a poškozenou Miroslavou J. [REDAKCE], a příloh k této smlouvě je patrné, že z osobních údajů týkajících se poškozené jako pojistníka a pojištěného, je zde uvedeno její jméno, příjmení, rodné číslo a adresa, další údaje se týkají pojištěného vozidla. Podpisy na této smlouvě a příloze vzhledem odpovídají parafě na dodejce, tedy spornému podpisu číslo 5, který byl předložen ke zkoumání.
23. Součástí spisu jsou také potvrzení zaměstnavatele o výši pracovního příjmu zaměstnanců – poškozené Miroslavy J. [REDAKCE] a svědka Jakuba T. [REDAKCE], datovaná 22. 8. 2011 a vystavená na formulářích České spořitelny, a.s., jejichž originály předložila obžalovaná, a Hypoteční banky, a. s.
24. Soud rovněž podle pokynu obsaženého v rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 vyžádal zprávu zaměstnavatele poškozené Miroslavy J. [REDAKCE], Policie České republiky, z níž bylo zjištěno, že vzhledem k množství zpracovávané agendy na pracovišti fondu kulturních a sociálních potřeb zaměstnanců Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, není bohužel možné odpovědět na otázku, zda někdo v případě poškozené učinil dotaz na životní pojištění Miroslavy J. [REDAKCE]. Dále sdělili, že Miroslava J. [REDAKCE] až dosud nikdy nečerpala příspěvek na životní pojištění. V období od srpna 2011 do dubna 2012 byl poskytován příspěvek na životní pojištění od zaměstnavatele v maximální výši 350 Kč.
25. Dále bylo soudu prvního stupně uloženo vyžádat podrobnou zprávu pojišťovny Kooperativa, z níž by bylo zřejmé, jaký je postup při uzavírání smlouvy o životním pojištění včetně toho, jaké musí pojištěnec vyplnit podklady. Z této vyplývá, že pojišťovací poradce by měl nejprve zjistit potřeby klienta týkající se pojistného krytí, tj. jakými druhy pojištění potřebuje pojistit sebe, popř. své blízké. K tomu vyplňuje formulář, dříve podle § 21 zákona č. 38/2004 Sb., poté sepíše nebo vyhotoví v příslušném softwaru pojistnou smlouvu, kterou za pojišťovnu podepíše. Součástí pojistné smlouvy jsou pojistné podmínky a další dokumenty, včetně předmluvní dokumentace (informace pro zájemce o pojištění), které klient dostane buď v papírové podobě, nebo elektronicky. Při uzavírání smlouvy se pojišťovna písemně dotazuje zejména na zdravotní stav klient, případně u některých pojištění na výši jeho příjmu. Klient vyplňuje sám nebo s pomocí poradce „Dotazník na zdravotní stav pojištěného“, který pak pojišťovně slouží k posouzení zdravotního rizika klienta a jeho přijatelnosti do konkrétního druhu pojištění. Tento dotazník je pak součástí spisu pojistné smlouvy. Poradce rovněž v případě životního pojištění musí klienta identifikovat na základě jeho průkazu totožnosti a příslušných vnitřních předpisů pojišťovny. V případě, že si klient přál – ať hned při sjednání, nebo dodatečně, aby mu na smlouvu přispíval i zaměstnavatele, je třeba připojit též razítko a podpis zástupce zaměstnavatele. K pojistné smlouvě Univerzální životní pojištění PERSPEKTIVA na jméno Miroslavy J. [REDAKCE] nebyla žádost o zavedení či změnu příspěvku zaměstnavatele doložena.
26. Ze zprávy K. [REDAKCE], [REDAKCE] a. s., která byla vyžádána na pokyn krajského soudu, byl pak zjištěn podrobný popis možností sjednání pojištění, a to pomocí konfigurátoru, prostřednictvím Průvodce Perspektivou nebo na průpisové pojistné smlouvě, postup obchodních zástupců po uzavření pojistné smlouvy, a návod k provedení identifikace a základní kontroly klienta v životním pojištění. Z této zprávy rovněž vyplývá, že obžalovaná byla v roce 2012 oprávněna k uzavírání smluv důchodového pojištění, o čemž svědčí osvědčení o zápisu do registru pojišťovacích zprostředkovatelů a samostatných likvidátorů pojištěných událostí. Obžalovaná byla do registru ČNB jako podřízený pojišťovací zprostředkovatel zapsána dne 6. 11. 2006 pod číslem [REDAKCE].

27. Když soud hodnotil tyto důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím závěrům: Z provedených důkazů, které měl soud k dispozici, jednoznačně vyplynulo, že smlouva o životním pojištění „Perspektiva“ č. [REDAKCE] byla skutečně na jméno poškozené Miroslavy J. [REDAKCE] vystavena a jménem poškozené podepsána, čímž byla zdánlivě uzavřena. Soud má také prokázáno, že následně vyšlo najevo, že smlouva nebyla podepsána Miroslavou J. [REDAKCE] jako pojistníkem. Prokázána také byla skutečnost, že první tři splátky uhradila dne 3. 7. 2012 obžalovaná, když nebyly splátky pojistného hrazeny v řádném termínu. Stejně tak bylo prokázáno, že obžalovaná byla za uzavření této pojistné smlouvy vyplacena provize ve výši 10 395 Kč. Bez pochybností bylo dále prokázáno, že smlouva o životním pojištění byla z podnětu stížnosti poškozené zrušena ke dni uzavření, jelikož pojistná smlouva nebyla řádně sjednána a podpis na smlouvě nepatří klientce, a že toto závažné selhání bylo s obžalovanou projednáno, byla jí vyslovena výtka a uložena finanční sankce, přičemž současně byla obžalované provize odebrána.
28. Obžalovaná od počátku popírala, že by se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu, naopak tvrdila, že poškozená měla v úmyslu s ní životní smlouvu uzavřít, spolu o tom jednaly, a proto také návrh smlouvy zpracovala. Připustila, že se dopustila pochybení (a za to byla také potrestána svým zaměstnavatelem) v tom, že poslala smlouvu poškozené, aby ji podepsala a podepsanou vrátila, což se také stalo, ovšem nebyla přímo podpisu smlouvy přítomna. Při tomto postupu vycházela z toho, že poškozená měla zájem smlouvu uzavřít, a sama podklady pro její uzavření, které byly zapracovány do návrhu, obžalované poskytla. Nikdy jí nedala najevo, že by si uzavření smlouvy nepřála. V každém případě vyloučila, že by podpis za poškozenou padělala.
29. Proti této verzi obžalované pak stojí výpověď poškozené, která naopak uvádí, že s obžalovanou uzavřela pouze smlouvu o povinném ručení vozidla, že sice uvažovala o sjednání hypotéčního úvěru, avšak z toho sešlo proto, že se s přítelem, s nímž si chtěli hypotéku vzít, rozešli, a že jí obžalovaná vyhotovila návrh penzijního připojištění, který byl nevhodný, a proto je neuzavřela. Po celé trestní řízení popírá, že by uvažovala o uzavření životního pojištění. Žádnou takovou smlouvu neuzavřela a nepodepsala.
30. Pokud jde o podpis smlouvy po životním pojištění, podle závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví ruční písmo, nelze jednoznačně určit, zda pisatelkou sporných podpisů na smlouvě byla obžalovaná nebo poškozená. Výpověď obžalované o tom, že poškozené poslala po své sestře smlouvu k podpisu a že nebyla přítomna jejímu podpisu, potvrzuje výpověď svědkyně B. [REDAKCE], která pak také uvedla, že jí poškozené předala a ta jí ji podepsanou vrátila, avšak než jí vrátila obžalované, došlo ke znehodnocení listin, a jejím prostřednictvím obžalovaná doručila poškozené nové vyhotovení smlouvy k podpisu. Naproti tomu pravdivosti výpovědi poškozené o tom, že smlouvu nepodepsala ona sama, ale jejím jménem ji podepsala obžalovaná, nasvědčuje obsah SMS zpráv, které obžalovaná zaslala poškozené a kde uvádí, že smlouvu, která je ukončena, ve stresu a spěchu podepsala. Také svědkyně H. [REDAKCE] uvedla, že je jí známo, že se obžalovaná a poškozená domluvily na tom, že obžalovaná za ni podepíše smlouvu a tu jí potom zašle domů, protože se nemohly dohodnout na termínu, a že později obžalovaná připustila, že za poškozenou smlouvu podepsala. Z provedených důkazů má tedy soud prokázáno, že smlouvu o životním pojištění ve finální podobě nepodepsala poškozená Miroslava J. [REDAKCE], a lze dospět k závěru, že ji podepsala jejím jménem skutečně obžalovaná, jak je jí kladeno za vinu. K tomuto závěru soud dospěl i přesto, že oba podpisy na smlouvě a podpis na zkráceném dotazníku na zdravotní stav pojištěného neodpovídají podpisu poškozené na smlouvě o povinném ručení vozidla, ani jejímu podpisu na potvrzení o výši jejího příjmu, které poškozená prokazatelně podepsala a které měla obžalovaná k dispozici dokonce v originále. V případě, že by chtěla falšovat podpis poškozené, mohla z nich jako ze vzoru vycházet.

31. Jak však již bylo konstatováno v dřívějších rozhodnutích soudů v této trestní věci, samotná skutečnost, že pojistná smlouva nebyla ve svém finálním znění podepsána poškozenou a její podpis opatřila obžalovaná, zásadně významná není. Podstatná je skutečnost, zda obžalovaná podepsala jejím jménem smlouvu, kterou poškozená chtěla uzavřít, nebo zda uvedla někoho v omyl v úmyslu obohatit se, tedy zda vyhotovila od počátku fiktivní smlouvu na jméno poškozené.
32. Obžalovaná se po celé trestní řízení hájila tím, že poškozená měla v úmyslu smlouvu o životním pojištění uzavřít, a jen formálně nebyla smlouva dotažena do konce, a vysvětlila také, proč k podpisu smlouvy při jejím sjednávání nedošlo, s tím, že k následnému podpisu smlouvy došlo ve spěchu, proto, že se s poškozenou nemohly domluvit na termínu schůzky.
33. Ve prospěch této obhajoby obžalované vypovídají slyšení svědci. Nejen z výpovědi svědkyně B [REDAKCE], která může být ovlivněna příbuzenským vztahem k poškozené a vedena snahou jí svou výpověď pomoci, ale také z výpovědí svědků K [REDAKCE], V [REDAKCE] a H [REDAKCE], kteří nemají žádný bližší vztah k obžalované ani k poškozené, pak lze dovodit, že mezi obžalovanou a poškozenou skutečně existovala dohoda o tom, že pojistná smlouva bude uzavřena a že se k uzavření smlouvy nedošlo bez jejího vědomí, jak poškozená uváděla. Svědkyně V [REDAKCE] totiž uvedla, že v létě 2012 slyšela v autě přes hands free rozhovor obžalované s kamarádkou o dořešení problému ohledně pojistné smlouvy, svědek K [REDAKCE] výslovně uvedl, že se obžalovaná v tomto rozhovoru ptala, zda má za ni zaplatit pojistné, a působilo to na něj dojmem, že jde o prvou platbu. Je sice pravda, že v hovoru výslovně nepadlo, o jaký typ pojištění se jedná, avšak vzhledem k tomu, že smlouvu o povinném ručení uzavřela poškozená s obžalovanou již v říjnu 2011, je zřejmé, že obsahem tohoto rozhovoru nemohla být smlouva o povinném ručení, ale smlouva jiná. Také svědkyně H [REDAKCE] potvrdila, že slyšela, byť již přesně neví, zda od poškozené či zda vyslechla její telefonický rozhovor s obžalovanou, že se obžalovaná a poškozenou domluvily na tom, že obžalovaná za ni podepíše smlouvu, neboť se nemohly domluvit na termínu schůzky. Někdy později jí pak poškozená sdělila, že na obžalovanou kvůli falešnému podpisu podala trestní oznámení, že chce, aby byla potrestána a přišla o práci. Ještě později svědkyně o této situaci mluvila i s obžalovanou, která jí sice potvrdila, že podpis na smlouvě byl falešný, avšak s tím, že se tak stalo na základě dohody mezi ní a poškozenou, jinak byla smlouva v pořádku, tedy že šlo o falešný podpis na smlouvě, avšak podpis, na kterém se obě dohodly. Tyto výpovědi tedy potvrzují výpověď obžalované o tom, že poškozená o pojistné smlouvě věděla, že souhlasila s jejím uzavřením, také s tím, že jí jejím jménem podepíše obžalovaná, a že za ni obžalovaná dokonce zaplatí dlužné pojistné. S tím pak koresponduje první SMS zpráva z 3. 7. 2012, v níž obžalovaná nejenže připouští, že smlouvu podepsala, avšak uvádí zde i to, že chtěla, aby to poškozená „měla platné“. Toto také svědčí o tom, že poškozená měla v úmyslu smlouvu uzavřít a že byla srozuměna s tím, že jí jejím jménem podepíše obžalovaná.
34. Dopis ze dne 22. 5. 2012 (č. l. 320), zasláný Centrem správy pojistných smluv poškozené J [REDAKCE], v němž je informována, že dosud chybí podklady pro stanovení příspěvku zaměstnavatele na její univerzální životní pojištění PERSPEKTIVA na základě uzavřené pojistné smlouvy č. [REDAKCE], pak může svědčit ve prospěch výpovědi obžalované a vyvrátit tvrzení poškozené o tom, že žádnou pojistnou smlouvu nemínila uzavřít, neboť je zřejmé, že v takovém případě by se musela zajímat mnohem dříve, o jakou smlouvu se jedná, tedy již koncem května, nikoli až v červenci 2012.
35. Je třeba také zohlednit, že v procesu uzavírání pojistné smlouvy, byl vyplněn dotazník o zdravotním stavu, na kterém je uvedeno jméno ošetřujícího lékaře poškozené J [REDAKCE], a že v návrhu smlouvy je uvedeno i jméno a datum narození otce poškozené jako osoby obmyšlené. Tyto informace nepochybně není možné objektivně zjistit jinak, než od konkrétní osoby, v tomto případě od poškozené. Tyto listiny jsou přitom opatřeny podpisem, o němž však poškozená uvedla, že se nejedná o podpis její. Obžalovaná tvrdí, že poškozená dotazník

a návrh smlouvy podepsala, tedy že smlouvu s ní uzavřela, byť finální vyhotovení podepsala jiná osoba nikoliv poškozená, a že všechny informace potřebné pro její uzavření jí také poskytla sama poškozená. Naproti tomu poškozená tvrdí, že její osobní údaje ve smlouvě, včetně čísla a doby platnosti občanského průkazu, obžalovaná měla k dispozici z fotokopie jejího občanského průkazu, kterou si pořídila v souvislosti s uzavíráním smlouvy o povinném ručení, a použila je při sestavení fiktivní smlouvy o životním pojištění. Být obžalovaná pořizování fotokopie občanského průkazu poškozené popřela, přičemž je ze smlouvy o povinném ručení zřejmé, že skutečně krom jména, příjmení, rodného čísla a adresy pojistníka nepotřebovala jiné údaje z občanského průkazu, a nebyl důvod pořizovat jeho fotokopii, podporuje tvrzení poškozené výpověď svědka T [REDACTED], který potvrdil, že si obžalovaná skutečně pořídila fotokopie občanského průkazu jak poškozené, tak jeho. Pokud jde o jméno a datum narození otce poškozené, poškozená uváděla, že obžalovaná měla k dispozici tyto údaje, neboť jejímu otci sestavovala návrh na penzijní připojištění. Tato její výpověď je potvrzena výpovědí svědka Jiřího J [REDACTED] otce poškozené, který uvedl, že její poškozená oslovila s nabídkou uzavření penzijního připojištění s tím, že mu obžalovaná sestaví příslušný návrh. Proto poškozené dal své osobní údaje a ona mu potom přinesla vyplněný návrh s jeho údaji, on však o připojištění neměl zájem, takže další kroky v tomto směru nepodnikal. K tomu je však třeba poznamenat, že svědek přímo s obžalovanou nejednal, nezná ji. Vycházel pouze z výpovědi poškozené o tom, kdo návrh zpracovával. Na straně druhé je ovšem také třeba poznamenat, že zpráva společnosti K [REDACTED] vyvrací tvrzení obžalované o tom, že nebyla oprávněna k uzavírání smluv o důchodovém pojištění. Poškozená mimo jiné uvedla, že i pro ni prováděla obžalovaná modelaci penzijního připojištění, kam třeba rovněž uvést jméno, příjmení a datum narození oprávněné osoby určené pro převzetí nároku, a že také odtud obžalovaná znala osobní údaje jejího otce. Ovšem ani tyto výpovědi svědků T [REDACTED] a J [REDACTED] a poškozené nevysvětlují správně uvedené jméno ošetřujícího lékaře poškozené ve zdravotním dotazníku.

36. Stojí zde tedy proti sobě dvě skupiny důkazů, kdy každá z nich umožňuje jiný skutkový děj, kdy jedna skupina důkazů podporuje verzi obžalované a druhá skupina verzi poškozené.
37. Pokud by se obžalovaná skutečně dopustila jednání, pro které na ni byla podána obžaloba, tedy že by ze zjištěných důvodů s úmyslem neoprávněně získat provizi uzavřela fiktivní smlouvu, bylo by její jednání nelogické, naprosto naivní a předem odsouzené k zániku. K tomu je třeba uvést, že obžalovaná byla jako pojišťovací zprostředkovatel zapsána již v roce 2006. V době, kdy mělo dojít k jednání, pro které stojí před soudem, tedy vykonávala tuto činnost zhruba pět a půl roku. Za tuto dobu byla již dobře seznámena nejen se svou činností pojišťovacího zprostředkovatele, ale také s procesy a mechanismy uzavírání samotných smluv a vyplácení provizí za ně. Protože provize za sjednání smlouvy připadá tomu, kdo ji uzavřel, jakmile je zapláceno první pojištění, jak vyplývá ze zprávy K [REDACTED] [REDACTED], a. s., není logické, aby obžalovaná vyčkávala po dobu tří měsíců, kdy nebylo pojistné placeno, ale naopak by bylo v jejím zájmu toto pojistné zaplatit hned při sepsání smlouvy, aby provizi obdržela co nejdříve. Za takové situace by pak jistě neplatila pojistné svým jménem a ze svého účtu, aby bylo patrné, že tak učinila právě ona. Rozhodně jí také za dobu své činnosti pojišťovací zprostředkovatele byla známa pravidla a postupy v případě neplacení pojistného, tedy že je pojištěný upomínám. Poškozená by se tak o smlouvě musela dříve či později dozvědět, a skutečně upomínána byla. V této souvislosti nelze pominout ani skutečnost, že v době uzavření smlouvy, tedy v březnu 2012, nemohla obžalovaná předpokládat, že se poškozená se svým přítelem v průběhu léta rozejdou a že poškozená změní bydliště, a tak očekávat, že upomínky jí nebudou doručeny. Stejně tak byla obžalovaná seznámena s tím, že aby nemusela provizi nebo její část vracet, musí pojištěnec zaplatit určitý počet plateb. Pokud by tedy měla mít v úmyslu získat neoprávněně provizi uzavřením smlouvy bez vědomí pojištěného, v takové situaci by tak zřejmě musela předpokládat, že bude

pojistné platit průběžně, aby nevyšlo najevo, že smlouva nebyla fakticky uzavřena. Za takové situace by musela platit po dobu 36 měsíců pojistné za poškozenou, aby získala celou provizi. Takový závěr je samozřejmě zcela absurdní, neboť takové pojistné je trojnásobně vyšší, než vyplacená provize.

38. Je třeba také vzít v úvahu, že smlouva o životním pojištění byla jednou z podmínek uzavření smlouvy o hypotéčním úvěru. Jak poškozená J [REDAKCE], tak svědek T [REDAKCE] ve svých výpovědích shodně uvedli, že měli v úmyslu si vzít společně hypotéku a že jednali s obžalovanou, aby jejím prostřednictvím hypotéku sjednali, činili k tomu patřičné kroky, a že dokonce již prohlíželi nemovitosti, jejichž koupi by prostřednictvím hypotéky financovali. Avšak v létě 2012 se rozešli, a neměli tak nadále zájem smlouvu o hypotéčním úvěru uzavřít. Lze tak dospět k závěru, že z tohoto důvodu poškozená dále neměla zájem na trvání smlouvy o životním pojištění, neboť je aktuálně nepotřebovala.
39. Lze tedy uzavřít, že není sporu o tom, že finální vyhotovení pojistné smlouvy o životním pojištění poškozené J [REDAKCE], kterou uzavírala jako zprostředkovatel obžalovaná, nebylo poškozenou podepsáno. Ze žádných důkazů však nelze najisto zjistit, že poškozená skutečně neměla v úmyslu žádnou takovou smlouvu. Soud má za to, že provedenými důkazy nebylo ani spolehlivě a bez pochybností zjištěno, že obžalovaná jednala v úmyslu obohatit se na úkor pojišťovny neoprávněně vyplacenou provizí, když věděla, že poškozená nemá v úmyslu jakoukoliv pojistnou smlouvu uzavřít, že by někoho svým jednáním uvedla v omyl. Z provedených důkazů sice vyplývá, že obžalovaná s poškozenou připravila smlouvu, kterou dala poškozené domů, a ta ji potom odmítla podepsat, avšak v tomto případě se jednalo o smlouvu o důchodovém pojištění, jak výslovně uvedla i poškozená, nikoli o smlouvu životním pojištění, která je předmětem tohoto řízení.
40. Nebylo ani bez pochybností prokázáno, že by takto obžalovaná jednala s úmyslem způsobit vážnou újmu na právech poškozené. Nebylo ani prokázáno, že by poškozená utrpěla jakoukoli újmu na svých právech, ani jaká jí na jejích nemajetkových právech hrozila. Poškozená sice uvedla, že měla obavu, že v důsledku toho, že nebyly hrazeny včas splátky z pojistné smlouvy, bude zavedena v registru dlužníků, avšak k ničemu takovému nedošlo, a sama poškozená výslovně připustila, že k žádné újme na jejích právech nedošlo.
41. Z důkazů, které soud provedl, lze vytvořit dvě stejně věrohodné skutkové verze svědčící ve prospěch výpovědi obžalované na straně jedné a svědčící ve prospěch poškozené na straně druhé. Za této situace je třeba postupovat v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Soud tak dospěl k závěru, že nebylo bez pochybností prokázáno, že se skutek stal tak, jak byl popsán ve výroku tohoto rozsudku, zejména nebyl bez pochybností prokázán úmysl obžalované obohatit se na úkor pojišťovny a způsobit újmu na právech poškozené, a proto ji podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprostil obžaloby pro skutek v ní uvedený.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Markéta Kolandová

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 19. dubna 2018

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
samosoudkyně